

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

IT-95-5/18-T
D5 - 1/43807 TER
27 January 2011

5/43807 TER

TR

Predmet br. IT-95-5/18-T
Datum: 16. decembar 2010.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: **sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući**
sudija Howard Morrison
sudija Melville Baird
sudija Flavia Lattanzi, rezervni sudija

Sekretar: **g. John Hocking**

Odluka od: **16. decembra 2010.**

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO DRUGOM ZAHTJEVU OPTUŽENOG ZA PRIHVATANJE
DOKUMENATA KOJI SU RANIJE OZNAČENI RADI IDENTIFIKACIJE**

Tužilaštvo

g. Alan Tieger
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Optuženi

g. Radovan Karadžić

Branilac u pripravnosti

g. Richard Harvey

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po "Drugom zahtjevu za prihvatanje dokumenata koji su ranije označeni radi identifikacije", koji je optuženi podnio 19. novembra 2010. (dalje u tekstu: Drugi zahtjev), i ovim donosi odluku u vezi s tim.

1. Pretresno vijeće je 8. oktobra 2009. izdalo "Nalog u vezi s procedurom za vođenje sudskog postupka" (dalje u tekstu: Nalog), u kom je, između ostalog, konstatovalo da se predloženi dokazi označeni radi identifikacije, zbog toga što nema prijevoda na engleski jezik ili iz bilo kog drugog razloga, ne uvrštavaju u spis sve dok Vijeće ne izda nalog u tom smislu.¹
2. Optuženi je 19. novembra 2010. podnio Drugi zahtjev u kom traži da pet dokumenata koji su ranije označeni radi identifikacije tokom svjedočenja Davida Harlanda sada budu uvršteni u spis kao dokazni predmeti.² U vrijeme kada su korišteni u sudnici, ti dokumenti nisu bili u potpunosti prevedeni na engleski jezik.
3. Tužilaštvo (dalje u tekstu: tužilac) je 24. novembra 2010. dostavilo "Tužiočev odgovor na Karadžićev Drugi zahtjev za prihvatanje dokumenata koji su ranije označeni radi identifikacije" (dalje u tekstu: Drugi odgovor), u kom se protivi prihvatanju dokumenata MFI D169 i MFI D171 zato što optuženi nije zadovoljio relevantne kriterijume za njihovo prihvatanje.³ Tužilaštvo se ne protivi prihvatanju dokumenata MFI D163, MFI D164, odnosno MFI D170.
4. Prilikom donošenja odluke u vezi s prihvatanjem dokumenata koji su ranije označeni radi identifikacije, Pretresno vijeće će razmotriti da li predloženi dokazni predmeti ispunjavaju uslove iz pravila 89(C) Pravilnika o postupku i dokazima Medunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik), odnosno, da li su relevantni i imaju li dokaznu vrijednost. Ova obaveza važi uprkos eventualnom sporazumu strana u postupku: Vijeće je i dalje dužno da obezbijedi da svi materijali podnijeti za prihvatanje ispunjavaju relevantne standarde za prihvatanje.⁴ Vijeće je u više navrata razjasnilo okolnosti u kojima dokumenti ili predloženi dokazi mogu biti prihvaćeni posredstvom svjedoka. Predsjedavajući sudija je 6. maja 2010.

¹ Nalog u vezi s procedurom za vođenje sudskog postupka, 8. oktobar 2009., Dodatak A, par. O i Q.

² Drugi zahtjev, par 1 (brojevi MFI: D163, D164, D169, D170 i D171).

³ Drugi odgovor, par. 1.

⁴ Odluka o smjernicama za prihvatanje dokaza putem svjedoka (dalje u tekstu: Smjernice), 19. maj 2010., par. 10.

konstatovao da dokumente koji su predočeni nekom svjedoku, s kojima taj svjedok "nije upoznat ili o kojima ne može govoriti" ne treba prihvati.⁵ Razlog za to je sljedeći: "Osim relevantnosti i autentičnosti, Vijeće mora biti uvjereni i u dokaznu vrijednost predloženog dokaznog predmeta, a to zahtijeva da je svjedok kojem je on predočen u mogućnosti da potvrdi njegov sadržaj ili iznese neku drugu pozitivnu primjedbu o njemu".⁶ Shodno tome, u svojoj "Odluci o smjernicama za prihvatanje dokaza putem svjedoka" (dalje u tekstu: Smjernice), Vijeće je konstatovalo sljedeće:

Vijeće mora biti u mogućnosti da procijeni dokaznu vrijednost sveg podnijetog materijala i, konačno, mora biti u mogućnosti da procijeni težinu koju mu treba pridati. Nijedno od toga neće biti moguće ako se Vijeće nije uvjerilo u relevantnost, dokaznu vrijednost i mjesto koje svaki dokument u vezi s kojim je postignut dogovor ima u tezi jedne ili objiju strana u postupku. Slične procjene se primjenjuju na sve dokumente koje je bilo koja strana za uvrštanje u spis predložila u sudnici, a na koje suprotna strana ne uloži prigovor.⁷

Međutim, kada je riječ o dokumentima korištenim u sudnici, Vijeće generalno treba u tom trenutku dati procjenu njihove relevantnosti i dokazne vrijednosti. Tako će u slučajevima kada dokumenti koji još nisu prevedeni na engleski jezik budu predočeni nekom svjedoku Vijeće po mogućnosti procijeniti njihovu relevantnost i dokaznu vrijednost i, ako se uvjeri da ih treba prihvati, označiti ih radi identifikacije dok ne budu prevedeni. Kada prijevodi tih dokumenata na engleski jezik budu uneseni u e-court /elektronski sistem za vođenje suđenja/ a strana u postupku podnese zahtjev da oni budu označeni kao prihvaćeni, Vijeće neće ponovo razmatrati pitanje relevantnosti i dokazne vrijednosti, izuzev u posebnim okolnostima.

5. Na osnovu informacija koje je optuženi naveo u Zahtjevu i pošto je pregledalo same dokumente zajedno s relevantnim transkriptima pretresa, Pretresno vijeće ostaje uvjereni u relevantnost i dokaznu vrijednost dokumenata označenih radi identifikacije pod brojevima MFI D164, MFI D170 i MFI D171 i uvrstiće te dokumente u spis.

6. Međutim, dokumenti označeni radi identifikacije pod brojevima MFI D163 i MFI D169 neće biti prihvaćeni, iz sljedećih razloga:

- (a) MFI D163: Ovaj dokument je publikacija Ministarstva odbrane Bosne i Hercegovine (dalje u tekstu: BiH) na tri stranice od 3. aprila 1994. u kojoj je, između ostalog, zabilježeno da je general UNPROFOR-a Michael Rose rekao "da je dio grada pod kontrolom Armije počeo živjeti drugačijim životom ("počinje se buditi") i da prima

⁵ Pretres, T. 1952 (6. maj 2010.).

⁶ V. takođe Smjernice, par. 10.

⁷ Smjernice, par. 21.

više zaliha od Grbavice, koja je napuštena i bez hrane".⁸ Dokument je bio predočen svjedoku Davidu Harlandu 10. maja 2010. i on je tada izjavio da mu tokom sukoba nije bila poznata takva vrsta dokumenata, ali da je slične dokumente viđao poslije toga.⁹ On je potvrdio da je Grbavica bila pod srpskom kontrolom, ali se nije složio sa sugestijom optuženog da su početkom 1994. godine Srbi "živjeli mnogo gore od drugog dijela Sarajeva".¹⁰ Svjedoku nisu postavljena nikakva dodatna pitanja o sadržaju dokumenta i on nije iznio nikakav komentar o samom dokumentu. Stoga je mišljenje Vijeća da ovaj dokument nije valjano utemeljen posredstvom ovog svjedoka.

(b) MFI D169: Ovaj dokument je izjava koju je Enes Haskić dao Upravi bezbjednosti Armije Bosne i Hercegovine (dalje u tekstu: ABiH) od 6. novembra 1993. Optuženi je 10. maja 2010. pročitao Davidu Harlandu dio tog dokumenta u vezi s aktivnostima generala Briquemonta i ispitao ga o tim aktivnostima.¹¹ Svjedok nije mogao potvrditi dotičnu aktivnost.¹² Tužilac je u sudnici iznio prigovor na relevantnost dokumenta, ali je Vijeće zaključilo da je on "relevantan za opštu situaciju" i odbacio prigovor.¹³ Tužilaštvo se u svom Odgovoru usprotivilo prihvatanju dokumenta na osnovu toga što se radi o neovjerenoj vansudskoj izjavi, a optuženi nije iznio nikakve argumente u vezi s tim da li su relevantni uslovi za prihvatanje ispunjeni.¹⁴

Vijeće podsjeća na svoje Smjernice, u kojima je konstatovalo sljedeće:

Strane u postupku mogu svjedoku (dalje u tekstu: svjedok A) u sudnici predočiti izjavu ili transkript ranijeg svjedočenja nekog drugog svjedoka (dalje u tekstu: svjedok B) iz nekog drugog predmeta pred ovim Međunarodnim sudom. Ako svjedok A odbaci sadržaj dokaza koji mu je predočen, ili ga ospori, izjava svjedoka koju je dao svjedok B ili transkript ranijeg svjedočenja neće biti prihvачen ako se svjedok B ne dovede, odnosno, sve dok se svjedok B ne dovede da svjedoči u ovom predmetu.¹⁵

Iako Smjernice upućuju samo na izjave ili ranija svjedočenja nekog svjedoka pred Međunarodnim sudom, isti princip važi za izjavu svjedoka datu nekom drugom суду ili organu, odnosno da, ukoliko svjedok kojem je izjava neke treće strane pokazana ne može na neki način potvrditi tu izjavu, dotična izjava može biti prihvaćena samo ako

⁸ MFI D163, str. 2.

⁹ Pretres, T. 2237 (10. maj 2010.).

¹⁰ Pretres, T. 2238 (10. maj 2010.).

¹¹ Pretres, T. 2265-2266 (10. maj 2010.).

¹² Pretres, T. 2265-2266 (10. maj 2010.).

¹³ Pretres, T. 2267 (10. maj 2010.).

¹⁴ Odgovor, par. 2.

¹⁵ Smjernice, par. 25(e).

osoba koja ju je stvarno dala bude dovedena da svjedoči pred Međunarodnim sudom. Pošto je Vijeće dodatno razmotrilo to pitanje imajući u vidu Smjernice i budući da Harland nije mogao potvrditi ni komentarisati dotičnu izjavu, ona neće biti prihvaćena njegovim posredstvom.

7. Vijeće napominje da i dalje postoji značajan broj dokumenata koje je optuženi koristio tokom postupka i koji su označeni radi identifikacije zbog nedostatka prijevoda na engleski jezik u vrijeme njihovog korištenja. Kako je Vijeće u više navrata konstatovalo, nedostatak prijevoda na engleski jezik nekog konkretnog dokumenta treba predstavljati izuzetak, a optuženi je kao glavni zastupnik svoje odbrane dužan da obezbijedi da prijevodi na engleski jezik svih dokumenata koje želi koristiti s nekim svjedokom budu na raspolaganju.

Dispozitiv

8. U skladu s tim, iz gore navedenih razloga, na osnovu pravila 89 Pravilnika, Pretresno vijeće ovim **DJELIMIČNO ODOBRAVA** Zahtjev, i:

- a) **UVRŠTAVA** u spis dokaze koji su trenutno označeni radi identifikacije pod brojevima MFI D164, MFI D170 i MFI D171
- b) **UPUĆUJE** Sekretarijat da označi MFI D163 i MFI D169 kao neprihvaćene i ukine njihov status dokaza označenih radi identifikacije /MFI/.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je engleska verzija mjerodavna.

/potpis na originalu/
sudija O-Gon Kwon,
predsjedavajući

Dana 16. decembra 2010.

U Haagu,
Nizozemska

[pečat Medunarodnog suda]